

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 18-12-2013

Αριθ. Πρωτ. Γ/ΕΞ/8049/18-12-2013

Α Π Ο Φ Α Σ Η 154 / 2013

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε μετά από πρόσκληση του Προέδρου της σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της την 19-11-2013 και ώρα 10:00, σε συνέχεια της από 15-10-2013 συνεδρίασης, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Γεώργιος Μπατζαλέξης, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυμένου του Προέδρου της Αρχής Πέτρου Χριστόφορου, και τα αναπληρωματικά μέλη της Αρχής Σπύρος Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Γρηγόρης Λαζαράκος και Χαράλαμπος Ανθόπουλος, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λεωνίδα Κοτσαλή, Αναστάσιου – Ιωάννη Μεταξά και Δημητρίου Μπριόλα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Στην συνεδρίαση παρέστησαν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, η Θ. Τουτζιαράκη, νομικός ελεγκτής (δικηγόρος), ως βοηθός εισηγητή, η οποία αποχώρησε μετά τη συζήτηση και πριν τη διάσκεψη και λήψη της απόφασης, και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με την υπ' αριθμ πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6557/15.10.2012 προσφυγή της προς την Αρχή, η Α παραπονείται για παράνομη επεξεργασία δεδομένων σχετικά με την πιστοληπτική της ικανότητα από την Τράπεζα Κύπρου, την εταιρεία Χ., η οποία τυγχάνει πιστούχος και πελάτης της προαναφερόμενης τράπεζας, καθώς και προσωπικά από τον Β, ο οποίος είναι και ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Χ. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα, η οποία είναι δικαστική λειτουργός, αναφέρει ότι στις ...-...-2012 προσήλθε στο γραφείο της Γενικής Επιτροπής των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων (κατόπιν

σχετικής τηλεφωνικής κλήσης από τη Γραμματεία) και ενημερώθηκε ότι την προηγούμενη ημέρα (...-2013) βρέθηκε κάτω από την πόρτα του γραφείου της Γενικής Επιτρόπου μια ανώνυμη-ανυπόγραφη-δακτυλογραφημένη επιστολή που την αφορούσε. Η εν λόγω επιστολή αναφερόταν, μεταξύ άλλων, σε χρέη της Α απέναντι σε τεχνίτες που είχαν εργαστεί για την ανακαίνιση της οικίας της, καθώς και σε σχετική καταχώρισή της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επιστολή εστάλη στο γραφείο της Γενικής Επιτρόπου των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων με σκοπό τη ματαίωση της επικείμενης προαγωγής της σε Εφέτη, καθώς η παραλήπτρια της επιστολής ήταν το πρόσωπο που θα εισηγείτο στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Διοικητικής Δικαιοσύνης περί της επάρκειας, ακεραιότητας και ικανότητας των υπό προαγωγή τελούντων προέδρων πρωτοδικών, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα άσκησε το δικαίωμα πρόσβασης στην ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε., από όπου και πληροφορήθηκε ότι στις ...-2012 πραγματοποιήθηκαν για το πρόσωπό της δυο αναζητήσεις, μία από την Millennium Bank/Κεντρικές Υπηρεσίες και μία από την Τράπεζα Κύπρου/Ανω Πατήσια. Ακολούθως, η προσφεύγουσα άσκησε το δικαίωμα πρόσβασης στην Τράπεζα Κύπρου, η οποία της απάντησε ότι η αναζήτηση στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. έγινε μετά από τηλεφωνικό ερώτημα του λογιστή της εταιρείας X. για το αν η τράπεζα θα μπορούσε να δεχθεί ως ενέχυρο μια επιταγή εκδόσεως της προσφεύγουσας. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι συζούσε επί χρονικό διάστημα επτά (7) ετών περίπου με τον Β, νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας X, καθώς και ότι, μετά τη διακοπή της συμβίωσης αυτής (κατά το Μάρτιο του 2011), ο Β ξεκίνησε έναν «ανηλεή πόλεμο» εναντίον εκείνης και συγγενικών της προσώπων (τέκνων και πρώην συζύγου της), με πάμπολλα εξώδικα, αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, μηνύσεις και αγωγές, οι οποίες εκκρεμούν στα αρμόδια δικαστήρια. Κατόπιν τούτων, η προσφεύγουσα καταγγέλλει συγκεκριμένα ότι:

α) Η Τράπεζα Κύπρου αναζήτησε προσωπικά της δεδομένα στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. χωρίς νόμιμο λόγο και, στη συνέχεια, ανακοίνωσε τα δεδομένα αυτά στην εταιρεία X., ως πιστούχου και πελάτη της.

β) Ο Β, εκμεταλλευόμενος την ιδιότητά του ως νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας X, ζήτησε και έμαθε (μέσω του λογιστή της εταιρείας) από την Τράπεζα Κύπρου, χωρίς νόμιμο λόγο, τα τηρούμενα στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. δυσμενή δεδομένα της προσφεύγουσας. Στη συνέχεια, σύμφωνα πάντα με τα καταγγελλόμενα, ο Β ανακοίνωσε τα δεδομένα αυτά στη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων μέσω της προαναφερόμενης ανώνυμης επιστολής με σκοπό να ματαιώσει την επικείμενη προαγωγή της προσφεύγουσας ως Εφέτη και να την βλάψει ηθικά, επαγγελματικά και οικονομικά.

Στο πλαίσιο εξέτασης της ως άνω υπόθεσης, η Αρχή, με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/3809/04-06-

2013 και Γ/ΕΞ/3810/04-06-2013 έγγραφά της, ζήτησε από την Τράπεζα Κύπρου και την εταιρεία X. να διευκρινίσουν τις απόψεις τους επ' αυτής. Ακολούθως, οι καταγγελλόμενες παρείχαν τις απαραίτητες διευκρινίσεις με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4402/01-07-2013 και Γ/ΕΙΣ/4194/19-06-2013 έγγραφά τους, αντίστοιχα, ενώ παράλληλα η Τράπεζα Πειραιώς – Πρώην Δίκτυο Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα, με το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4168/18-06-2013 έγγραφο της, ενημέρωσε την Αρχή, μεταξύ άλλων, ότι «... σύμφωνα με τους όρους των από 26-03-2013 συμβάσεων που υπεγράφησαν στο πλαίσιο των μέτρων εξυγίανσης του πιστωτικού συστήματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, μεταβιβάστηκαν στην Τράπεζα Πειραιώς συγκεκριμένα μόνο στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού των υποκαταστημάτων στην Ελλάδα των πιστωτικών ιδρυμάτων ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ, CYPRUS POPULAR BANK CO LTD και ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ». Ταυτόχρονα με την παροχή των απαραίτητων διευκρινίσεων για την ως άνω υπόθεση (δηλ. με το ίδιο έγγραφο υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/4194/19-06-2013), ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας X, ως φυσικό πρόσωπο εν προκειμένω, παραπονείται ότι η προσφεύγουσα Α επεξεργάστηκε χωρίς νόμιμο λόγο προσωπικά του δεδομένα σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς και ποινική δίωξη. Ειδικότερα, ο Β, ως φυσικό πρόσωπο, καταγγέλλει ότι:

α) Η Α έστειλε σε τέσσερα διαφορετικά πρόσωπα (στον Γ-πατέρα της εγγονής της Α και υπάλληλο του Β, στη Δ-εν διαστάσει σύζυγο του Β, στη Ε-κοινή φίλη της Α και του Β και στον ΣΤ-φίλο και συνεργάτη του Β), τα οποία είχαν προβεί σε ένορκες βεβαιώσεις υπέρ του Β στο πλαίσιο εκκρεμούσης ποινικής διαδικασίας (μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση που η ίδια Α είχε υποβάλλει κατά του Β), τέσσερις αντίστοιχες επιστολές. Στις επιστολές αυτές, σύμφωνα πάντα με τα καταγγελλόμενα, η Α αναφέρει, μεταξύ άλλων, δεδομένα σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς του Β και επισυνάπτει αποσπάσματα κινήσεως των λογαριασμών αυτών (“extraits”).

β) Η Α, εκμεταλλευόμενη την ιδιότητά της ως δικαστικού λειτουργού, συνέλεξε από το αρχείο της εισαγγελίας δεδομένα σχετικά με εκκρεμή ποινική δίωξη του Β, ήτοι αντικείμενο κατηγορίας (μη έγκαιρη καταβολή εργοδοτικών εισφορών) και ημ/νία δικασίμου (.../..) και ανέφερε τα στοιχεία αυτά σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθυνόταν από εκείνη προς τον Β. Στη συνέχεια, η Α, η εταιρεία X. δια του νομίμου εκπροσώπου της Β και η Τράπεζα Κύπρου κλήθηκαν νομίμως προς ακρόαση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του Τμήματος της Αρχής στις ...-2013 με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6243/03-10-2013, Γ/ΕΞ/6247/03-10-2013 και Γ/ΕΞ/6246/03-10-2013 κλήσεις αντίστοιχα και παρέστησαν. Κατά τη συνεδρίαση οι κληθέντες εξέθεσαν προφορικά τις απόψεις τους, τις οποίες ανέπτυξαν κατόπιν διεξοδικώς με σχετικά υπομνήματά τους (βλ. τα υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6521/15-10-2013, Γ/ΕΙΣ/6767/24-10-2013 και Γ/ΕΙΣ/6828/25-10-2013 υπομνήματα των Α, X. και Τράπεζα Κύπρου αντίστοιχα). Στη συνεδρίαση

παρέστη επίσης η Ε και άσκησε παραδεκτός πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του Β με το υπ' αριθμ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/6768/24-10-2013 έγγραφό της. Ειδικότερα, η Ε αναφέρει ότι έχει έννομο συμφέρον να επιθυμεί την αποδοχή της προσφυγής του Β ως προς το σκέλος που αφορά στην ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικούς του λογαριασμούς από την Α σε τρίτα πρόσωπα, καθώς με την ενέργειά της αυτή η Α διέδωσε παρανόμως και προσωπικά δεδομένα της προσθέτως παρεμβαίνουσας, ήτοι ότι η τελευταία κατέθετε σε τακτική βάση χρήματα σε τραπεζικό λογαριασμό του Β για ένα εξάμηνο περίπου.

Η Αρχή, μετά από εξέταση όλων των προαναφερόμενων στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγητή, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Στο άρθρο 2 στοιχ. α', β', γ', δ', ε' και ζ' του ν. 2472/1997 ορίζονται οι έννοιες των απλών και ευαίσθητων δεδομένων, του υποκειμένου αυτών, της επεξεργασίας, του αρχείου και του υπεύθυνου επεξεργασίας. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. α' του ίδιου νόμου, οι διατάξεις του ν. 2472/1997 δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων που πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών. Ακολούθως, στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου ορίζονται οι βασικές αρχές της επεξεργασίας, ενώ στο άρθρο 5 ορίζονται οι επιμέρους προϋποθέσεις για τη νομιμότητά της. Σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου, η επεξεργασία απλών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνο όταν το υποκείμενο έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται και χωρίς τη συγκατάθεση, στην περίπτωση που συντρέχουν οι όροι που περιοριστικά αναφέρονται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 5 του Ν. 2472/1997, «Οι διατάξεις των άρθρων 11, 12, 13 [δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων] και 19 παρ. 1 [αρμοδιότητα της Αρχής] του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στο ποινικό μητρώο και στα υπηρεσιακά αρχεία που τηρούνται από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για την εξυπηρέτηση των αναγκών της ποινικής δικαιοσύνης και στο πλαίσιο της λειτουργίας της».

2. Η Αρχή, με τις Κανονιστικές Αποφάσεις 24/2004 και 25/2004, όρισε τις προϋποθέσεις τήρησης αρχείου από την ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. Σκοπός τήρησης και λειτουργίας του εν λόγω αρχείου είναι «η ελαχιστοποίηση των κινδύνων από τη σύναψη πιστωτικών συμβάσεων με αφερέγγυους πελάτες και εν

γένει από τη δημιουργία επισφαλών απαιτήσεων και τελικά η προστασία της εμπορικής πίστης και η εξυγίανση των οικονομικών συναλλαγών», ενώ η σχετική επεξεργασία επιτρέπεται ως επεξεργασία απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του υπέρτερου έννομου συμφέροντος του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 στοιχ. ε' του ν. 2472/1997 (βλ. παρ. 1 της απόφασης 24/2004). Περαιτέρω, με βάση τις προαναφερόμενες Κανονιστικές Αποφάσεις (βλ. ιδίως παρ. 4 της Απόφασης 24/2004 και παρ. Β' της Απόφασης 25/2004), νόμιμοι αποδέκτες του αρχείου της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. είναι -μεταξύ άλλων- τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τα οποία έχουν το δικαίωμα χρησιμοποίησης των σχετικών δεδομένων για τον προαναφερθέντα σκοπό, ενώ η περαιτέρω επεξεργασία των δεδομένων αυτών (διαβίβαση σε τρίτους κ.λ.π.) είναι απολύτως απαγορευτική.

3. Αναφορικά με την πρόσβαση και άντληση δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε., η Τράπεζα Κύπρου παραδέχεται ότι ο ειδικά προς τούτο εξουσιοδοτημένος υπάλληλός της, ανταποκρινόμενος σε τηλεφωνικό ερώτημα του λογιστή της πιστούχου εταιρίας Χ., προέβη σε αναζήτηση των στοιχείων της προσφεύγουσας στο αρχείο ΣΑΥ&ΣΥΠ της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε., προκειμένου να ερευνήσει τη φερεγγυότητά της, να εκτιμήσει τον αναλαμβανόμενο από την τράπεζα πιστωτικό κίνδυνο και να αποφανθεί επί της απόρριψης ή της αποδοχής του αιτήματος ενεχύρασης επιταγής εκδόσεως της προσφεύγουσας με βάση την πολιτική χορηγήσεων της τράπεζας. Ωστόσο, ο εν λόγω υπάλληλος αρκέστηκε σε τηλεφωνικό αίτημα της πιστούχου εταιρίας, παρά τις σχετικές οδηγίες και τη θεμελιωμένη πρακτική της Τράπεζας Κύπρου για προσκόμιση εγγράφων προς τεκμηρίωση της εκάστοτε αναζήτησης στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. [βλ. το από ...-2009 υπηρεσιακό σημείωμα της Διεύθυνσης Οργάνωσης και Μεθόδων της Τράπεζας Κύπρου προς όλα τα διευθυντικά στελέχη του δικτύου και της διοίκησης με θέμα «ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΙΡΕΣΙΑ», όπου ορίζεται ότι «... οποιαδήποτε αναζήτηση στοιχείων στον ΤΕΙΡΕΣΙΑ πρέπει να αποδεικνύεται και να τεκμηριώνεται με έγγραφα. Ειδικότερα: - Αναζήτηση στοιχείων στο σύστημα ΣΑΥ (Μαύρη Λίστα), τεκμηριώνεται μόνο εφ' όσον υπάρχουν έγγραφα που αποδεικνύουν έννομο συμφέρον (αίτηση δανείου, αίτηση έκδοσης checkbook, επιταγή κλπ.)», καθώς και τον από 23.05.2012 Οδηγό Εργασιών σχετικά με τις διαδικασίες που θα πρέπει να ακολουθούνται για την ενεχυρίαση μεταχρονολογημένων επιταγών]. Οι ισχυρισμοί της Τράπεζας ότι πρόκειται για έκτακτο και μεμονωμένο περιστατικό προς χειρισμό του οποίου η Τράπεζα ενήργησε άμεσα και με ειλικρίνεια προς την προσφεύγουσα (ικανοποιώντας εγγράφως και εντός δυο ημερών το δικαίωμα πρόσβασής της), ότι κανένα άλλο παρόμοιο περιστατικό δεν έχει λάβει χώρα από το χρόνο λήψης των προαναφερόμενων οργανωτικών μέτρων (υπηρεσιακό σημείωμα και οδηγός εργασιών), καθώς και

ότι είχε δημιουργηθεί με την εταιρεία X. ένα κλίμα εμπιστοσύνης λόγω της εύρυθμης και ομαλής εξέλιξης της μεταξύ τους συμβατικής σχέσης (σύμβαση πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό από το έτος 2008, στο πλαίσιο της οποίας έχουν ενεχυραστεί μέχρι και σήμερα συνολικά 16 επιταγές) δεν αναιρούν το γεγονός ότι ο εν λόγω υπάλληλος παραβίασε τις ως άνω οδηγίες της Τράπεζας στην συγκεκριμένη περίπτωση. Συνεπώς, η Τράπεζα Κύπρου έχει λάβει καταρχάς κατάλληλα οργανωτικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 2472/1997 τόσο προς τεκμηρίωση των αναζητήσεων στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. όσο και προς έλεγχο και απόδειξη των νόμιμων λόγων αναζήτησης, οποτεδήποτε αυτό απαιτηθεί (πρβλ. Απόφαση 57/2013 της Αρχής, όπου η καταγγελλόμενη τράπεζα δεν ήταν σε θέση να ελέγξει εάν αναζητήσεις στο σύστημα της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ από τους υπαλλήλους της στην συγκεκριμένη περίπτωση είχαν γίνει νόμιμα ή όχι). Ωστόσο, στην υπό κρίση περίπτωση παραβιάστηκαν τα προαναφερόμενα οργανωτικά μέτρα, δηλαδή οι πράξεις επεξεργασίας (πρόσβαση και άντληση) στις οποίες υποβλήθηκαν τα δεδομένα της προσφεύγουσας δεν είχαν νόμιμο σκοπό κατά την έννοια του άρθρου 5 παρ. 2 στοιχ. ε' του ν. 2472/1997, όπως αυτός εξειδικεύεται στην παρ. 1 της Κανονιστικής Απόφασης 24/2004 της Αρχής, καθώς δεν είχε προσκομιστεί αντίγραφο επιταγής εκδόσεως της προσφεύγουσας, ώστε να νομιμοποιείται η Τράπεζα να ελέγξει την πιστοληπτική της ικανότητα από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. Η δε Τράπεζα δεν ασκούσε τον δέοντα έλεγχο αν οι υπάλληλοι της, όπως και ο ανωτέρω, ενεργούσαν σύμφωνα με τον νόμο και τις εγκυκλίους των αρμοδίων οργάνων της, ως και την τήρηση των εντολών της κατά την πρόσβαση στα δεδομένα της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και την άντληση στοιχείων απ αυτά σε βάρος πολιτών.

4. Αναφορικά με την ανακοίνωση/χορήγηση δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας στην εταιρία X., ακόμη και αν γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί της Τράπεζας Κύπρου και του Β ότι ο τελευταίος δεν ζήτησε ποτέ (μέσω της εταιρείας του) από την Τράπεζα να αντλήσει δυσμενή δεδομένα της προσφεύγουσας από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε., καθώς και ότι πράγματι η Τράπεζα δεν ανακοίνωσε σε αυτόν κανένα συγκεκριμένο στοιχείο, παρά μόνο το γεγονός ότι δεν θα δεχόταν ως ενέχυρο επιταγή εκδόσεώς της προσφεύγουσας, με την σχετική πληροφόρηση που παρείχε η Τράπεζα στον Β αποκαλύπτονται εμμέσως δεδομένα σχετικά με τη φερεγγυότητα της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή δεν θα δεχόταν η Τράπεζα ως ενέχυρο επιταγή εκδόσεως της προσφεύγουσας γιατί, κατά λογική ακολουθία, θεωρεί την τελευταία ως πρόσωπο αφερέγγυο. Άλλωστε, ο μέσος σύγχρονος συναλλασσόμενος γνωρίζει πλέον πως, για να αξιολογήσει μια τράπεζα τη φερεγγυότητα ενός φυσικού προσώπου, θα συνεκτιμήσει (κατεξοχήν) τα στοιχεία που θα αντλήσει από το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. Από το γεγονός αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν συνάγεται, όπως εσφαλμένα υποστηρίζει ο Β ότι έχει καθιερωθεί ως

«επιχειρηματική πρακτική», ότι η Τράπεζα νομιμοποιείται να ενεργεί ως «εταιρεία επιχειρηματικής πληροφόρησης/πιστοληπτικής ικανότητας» παρέχοντας στους πελάτες της (ανταποκρινόμενη μάλιστα σε απλά τηλεφωνικά ερωτήματα) οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με τη φερεγγυότητα ενός άλλου φυσικού προσώπου (βλ. ιδίως παρ. 4 της Απόφασης 24/2004 και παρ. Β΄ της Απόφασης 25/2004).

5. Ο ισχυρισμός της Α ότι τα ανωτέρω δυσμενή δεδομένα (καταχώριση το αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε.) ανακοινώθηκαν από τον Β προς τη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων μέσω της αναφερόμενης στο ιστορικό της παρούσης ανώνυμης επιστολής δεν αποδεικνύεται και, ως εκ τούτου, η προσφυγή της Α πρέπει να απορριφθεί ως προς αυτό το σκέλος, αφού δεν ενισχύεται από κάποιο αποδεικτικό στοιχείο και δεν αποτελεί τέτοιο το επικαλούμενο από την προσφεύγουσα ότι ήταν το μόνο πρόσωπο που θα ήθελε με τον τρόπο αυτό να την βλάψει υπηρεσιακά και να αποτρέψει την προαγωγή της σε Εφέτη, η οποία (προαγωγή) και τελικά πραγματοποιήθηκε.

6. Αναφορικά με τα στοιχεία κινήσεως τραπεζικών λογαριασμών του Β, όπως και ο ίδιος παραθέτει, η Α συνέλλεξε νομίμως τα υπό κρίση δεδομένα, καθώς είχαν κατατεθεί από τον ίδιο σε φάκελο εκδοθείσας σε βάρος της διαταγής πληρωμής. Στη συνέχεια, η Α χρησιμοποίησε τα δεδομένα αυτά για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο νομίμως τα συνέλλεξε, δηλαδή για την ενημέρωσή της προκειμένου να ασκήσει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής, καθώς (όπως και η ίδια συνομολογεί) τα ανακοίνωσε στον ΣΤ-φίλο και συνεργάτη του Β μέσω προσωπικής επιστολής, με την οποία εκφράζει στον ως άνω παραλήπτη τη δυσαρέσκειά της για την ένορκη βεβαίωση στην οποία αυτός προέβη σε βάρος της ως παλιός της γνώριμος από τη σχέση της με τον Β. Ειδικότερα, στην επιστολή αυτή η Α διέλαβε για το ζήτημα αυτό τα ακόλουθα: *«Η κα Ε, χρόνια επιστήθια φίλη μου [20 χρόνια?], τι να πω? [...] Αποδείχθηκε κι αυτή “φίδι κολοβό”, βέβαια, όταν εγώ ανακάλυψα, όλως τυχαίως, ότι η κ. Ε κατέθετε συχνά πυκνά χρήματα σε τραπεζικό λογ/σμό του κου Β στην ΓΙΟΥΡΟΜΠΑΝΚ, για ένα εξάμηνο περίπου, που εγώ πήρα τα σχετικά παραστατικά στα χέρια μου από το φάκελο του ειρηνοδικείου, που ο Β είχε εκδώσει διαταγή πληρωμής εις βάρος μου, και “έπεσα από τα σύννεφα” γιατί δεν μπορούσα να φανταστώ τι είδους οικονομική δολογηψία είχαν αυτοί οι δυο, κατάλαβα ότι η ζαφνική φιλία της κας Ε με τον κο Β και η έχθρα της για μένα δεν ήταν τυχαία και φυσικά ΚΑΘΟΛΟΥ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ! ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΟΥΣ!!»*, δεν αποδεικνύεται όμως ότι επεσύνναψε στην επιστολή αυτή απόσπασμα κινήσεως λογαριασμού (“*extrait*”) του Β ούτε περαιτέρω αν η ίδια απέστειλε επιστολές παρόμοιου περιεχομένου και αποσπάσματα κινήσεως λογαριασμών στα λοιπά τρία πρόσωπα που αναφέρει ο Β (ήτοι στον Γ-

πατέρα της εγγονής της Α και υπάλληλο του Β, στη Δ-εν διαστάσει σύζυγο του Β και στην Ε - πρώην κοινή φίλη της Α και του Β), ισχυρισμούς που η ίδια η Α αρνείται κατηγορηματικά. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πραγματοποιηθείσα ανακοίνωση με τον ανωτέρω τρόπο, δεδομένων σχετικά με περιοδικές καταθέσεις χρημάτων από τη Ε σε τραπεζικό λογαριασμό του Β για ένα εξάμηνο περίπου (άρθρα 2 στοιχ. α', γ', δ', ε' και ζ' του ν. 2472/1997), πραγματοποιήθηκε χωρίς νόμιμο σκοπό (άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. α' και άρθρο 5 του ν. 2472/1997) και εμπίπτει στις διατάξεις του ν. 2472/1997 εφόσον εκφεύγει της προσωπικής χρήσης για την οποία προόριζε αρχικά τα απλά αυτά προσωπικά δεδομένα του Β η εν λόγω αντίδικός του στην δίκη εκείνη. Ωστόσο, ένα μέλος διατύπωσε την άποψη ότι η εν λόγω επεξεργασία προσωπικών δεδομένων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/1997, καθώς, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 στοιχ. α', πραγματοποιήθηκε από την καταγγέλλουσα κατά την άσκηση προσωπικών της δραστηριοτήτων. Η ανακοίνωση μέσω προσωπικής αλληλογραφίας σε ένα μόνον άτομο -με το οποίο ο υπεύθυνος επεξεργασίας διατηρεί ή διατηρούσε προσωπικές/φιλικές σχέσεις- προσωπικών δεδομένων τρίτου προσώπου, με το οποίο ο υπεύθυνος διατηρούσε επίσης φιλικές σχέσεις, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, εμπίπτει στην έννοια της προσωπικής χρήσης, ενώ ο θιγόμενος θα πρέπει να αναζητήσει προστασία με βάση τις κείμενες διατάξεις περί δυσφήμισης ή/και προσβολής προσωπικότητας.

7. Τα δεδομένα σχετικά με ποινική δίωξη του Β, ήτοι αντικείμενο κατηγορίας (μη έγκαιρη καταβολή εργοδοτικών εισφορών) και ημ/νία δικασίμου (../..), αποτελούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα του υποκειμένου τους (άρθρο 2 στοιχ. β' και γ' του ν. 2472/1997), ενώ η συλλογή των δεδομένων αυτών συνιστά επεξεργασία (άρθρο 2 στοιχ. δ' και θ' του ν. 2472/1997), η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση ύστερα από άδεια της Αρχής (άρθρο 7 παρ. 2 του ν. 2472/1997). Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 5 του ν. 2472/1997, η Αρχή δεν ασκεί εποπτεία στο ποινικό μητρώο και στα υπηρεσιακά αρχεία που τηρούνται από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για την εξυπηρέτηση των αναγκών της ποινικής δικαιοσύνης και στο πλαίσιο της λειτουργίας της (βλ. Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων της Αρχής 2012, 3.12.2 *Ειδικά ζητήματα αρμοδιότητας που απασχόλησαν την Αρχή*, καθώς και απαντητικό έγγραφο Γ/ΕΞ/6084/26-09-2013). Συνεπώς, η εξέταση της νομιμότητας της συλλογής των προαναφερόμενων δεδομένων σχετικών με ποινική δίωξη του Β από την Α εκφεύγει της αρμοδιότητας της Αρχής. Επιπρόσθετα, όταν μια επεξεργασία δεδομένων πραγματοποιείται στο πλαίσιο άσκησης δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών, τότε εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του ν. 2472/1997 (άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 2472/1997). Συνεπώς, εφόσον η Α ανέφερε τα εν λόγω δεδομένα σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθυνόταν αποκλειστικά από εκείνη προς τον Β (όπως προκύπτει από τα

στοιχεία που και ο ίδιος ο Β προσκομίζει) και σε κανέναν άλλο τρίτο, η εν λόγω επεξεργασία πρέπει να γίνει δεκτό ότι πραγματοποιήθηκε για αποκλειστικά προσωπική χρήση κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. 2472/1997 και, ως εκ τούτου, εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του νόμου αυτού.

Η Αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα των παραβάσεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 2472/1997 που αποδείχθηκαν και της προσβολής που επήλθε από αυτές στα υποκείμενα, κρίνει κατά πλειοψηφία ότι πρέπει να επιβληθούν στους υπεύθυνους επεξεργασίας οι προβλεπόμενες στο άρθρο 21 παρ.1 εδαφ. α' και β' του ν. 2472/1997 κυρώσεις που αναφέρονται στο διατακτικό και οι οποίες κρίνονται ανάλογες με τη βαρύτητα των παραβάσεων, καθώς και ότι πρέπει να απευθυνθεί σε έναν εκ των υπευθύνων επεξεργασίας σχετική σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 στοιχ. γ' του ν. 2472/1997.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή

1) Αποφαίνεται ότι η πρόσβαση της Τράπεζας Κύπρου στα δεδομένα πιστοληπτικής ικανότητας της προσφεύγουσας Α που τηρούνται στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και η ακόλουθη ανακοίνωση των δεδομένων αυτών στην εταιρεία Χ. και κατ' επέκταση στο νόμιμο εκπρόσωπο αυτής Β αντιβαίνει στο ν. 2472/1997 ως επεξεργασία δεδομένων που πραγματοποιήθηκε για παράνομο σκοπό.

2) Επιβάλλει στην Τράπεζα Κύπρου, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, χρηματικό πρόστιμο ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) Ευρώ για παράνομη πρόσβαση στο αρχείο της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. και για παράνομη ανακοίνωση των δεδομένων που άντλησε από το αρχείο αυτό σε τρίτο πρόσωπο.

3) Επιβάλλει στην εταιρεία Χ., ως υπεύθυνο επεξεργασίας, χρηματικό πρόστιμο ύψους τριών χιλιάδων (3.000) Ευρώ για παράνομη συλλογή δεδομένων πιστοληπτικής ικανότητας της Α.

4) Επιβάλλει την κύρωση της προειδοποίησης στην Α, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, για παράνομη ανακοίνωση δεδομένων σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό του Β σε τρίτο πρόσωπο.

5) Απευθύνει σύσταση στην Τράπεζα Κύπρου, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, να λάβει αυστηρότερα οργανωτικά μέτρα σχετικά με την τεκμηρίωση των αναζητήσεων που πραγματοποιούν οι εξουσιοδοτημένοι προς τούτο υπάλληλοί της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. (π.χ. εντατικοποίηση των ελέγχων που πραγματοποιεί προς διαπίστωση συμμόρφωσης των υπαλλήλων της με τις σχετικές οδηγίες), ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον παρόμοια περιστατικά αναφορικά με πρόσβαση στα εν λόγω αρχεία χωρίς νόμιμο λόγο.

6) Απορρίπτει εν μέρει την προσφυγή της Α ως προς το σκέλος της περαιτέρω διάδοσης δεδομένων σχετικών με καταχώρισή της στα αρχεία της ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ Α.Ε. από τον Β στη Γενική Επίτροπο των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας (σκέψη 5).

7) Απορρίπτει εν μέρει την προσφυγή του Β ως προς το σκέλος της πρόσβασης της Α στο αρχείο της Εισαγγελίας και της περαιτέρω χρήση των δεδομένων αυτών για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας (σκέψη 7).

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Γεώργιος Μπατζαλέξης

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου

